

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. Quid Iosephus, quid Melchior Canus hac dere senserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

16. Colligitur 2. tertiam propositionem de annis mundi & diluuii
Ad 3. Prop. repudiandam esse. Seratii commentarios in libros Regum postquam
 constat, si auctor superstes eos, visis aliorum quæ postea prodierunt
 tionibus edidisset, credibile est, eum linam aliquam adhibitorum

QVÆSTIO II.

Quid Iosephus, quid Melchior Canus ha-
re senserint.

Computa-
tio Iosephi.

1. Iosephus lib. 8. Antiq. cap. 2. alias 4. tradit Salomonem tempore
 Exorsum anno 4. regni sui, post annos ab exitu de Ægypto 592. ab
 Abraham in Chanaanidem 1022. quam supputationem ratione Exo-
 mat libro 10 cap. 10. alias 11. vbi ait templum cononematum annis 480.
 bus sex, diebus 10. ex quo fuerat extractum, ab excessu de Ægypto
 mensibus sex, diebus decem. Si enim de 1062. tollantur 470. quibus
 sterisse asserit, remanebunt ab Exodo ad templum 592. qui numerus
 annis seruitutem centum vndecim & Iudicum & Regum 464. in
 notatis si Iosue 18. tribuantur. Si hisee 592. annis addantur 430. quibus
 Abraham in Chanaanidem vsque ad migratam Ægyptum præteritum
 gentur ab illo aduentu ad Templi initia anni 1022. vt putauit Iosephus
 vero ab Exodo ad templum fundatum non nisi 480. anni interuenisse
 co, non nisi 910. ab accessu Abraham in terram Chanaan ad Templi funda-
 perientur.

Examina-
tur.

2. Hinc patet corrigendam esse eam Iosephi versionem, quæ pro
 hibet 612. Eam referunt Tostatus hic q. 4. Sabellicus Enn. 1. lib. 9. Hiero-
 cap. 5. Iosephum autem errasse, tum ex iam dictis liquet, tum eo, quod
 tempus tertix & sextæ seruitutis, separet ab annis Iudicum, cum tamen
 Philisthææ seruitutis tempore Samsonem iudicasse, vt suo loco declarauit.

Argumē-
ta Cani.

- 1.
- 2.
- 3.

3. Melchior Canus de locis Theolog. lib. 11. ad 12. argumentum
 esse in omnibus exemplaribus Græcis, Latinis, Hebraicis eundem annu-
 merum 480. annorum. Asserit 2. hunc numerum esse corruptum, quod
 primo ex Iosepho, qui hoc loco reponit annos 592. *Secundo*, ex eodem
 Antiq. cap. 4. alias 5. tradit Reipub. gubernacula à monte Moyse & Iosepho
 se penes iudices annis plusquam quingentis ante Saulem & Dauidem
 probat ex collectione 574. annorum, qui iudicibus singillarim & collati-
 tuti in sacris litteris assignantur à Moysè, vsque ad annum 4. Salomonis
 addendos ait annos, Iosue, Samgar, Samuelis, & interregni, quod inter
 inquit, & Heli Scriptura fuisse dicit. Vnde colligit plures inter Exodum &
 annos intercessisse, quam Iosephus computauerit, ac idcirco co dicitur

Græcos, ac Latinos 3. Reg. 6. corrigendos.

4. Probat *quartò*. Ex Act. 13. vbi Græcus habet transactos à terræ diuisione
re sub iudicibus vsque ad Samuelem annos 470. quibus si addantur 40. Moy-
se. 40. Saulis. 40. Datidis & 4. Salomonis colligentur 574. vbi bene ait Caiet-
anum non esse audiendum, dum asserit ibi legendum esse 310.

4. argumti

5. Probat *quintò*, quia qui volunt numeram illum 480. annorum retine-
re, inquit, tantum absurdum in supputatione sua faciunt, vt vix audiri sine aurium
voluptate possint. Nam Lyranus & Tostatus, annos Iosue in annis Othonielis ab-
seruente, tempus Samuelis intra annos 40. Saulis intercipiunt, seruitutes Iu-
dicum temporibus includunt. Maximam autem vim in eo ponit, quod terra a-
labidi 20. alibi 80. annos quiescisse dicatur. Et confirmat r. ex 40. annis serui-
tutis quam Scriptura inter Abdonem & Samsonem commemorat, cuius ean-
dem esse rationem asserit, quam cæterarum. *Secundò* ex seruitute 18. annorum,
que morti Iairis subnectitur. Si hoc interregnum excluditur ab annis Iudi-
cum, cætera excludenda sunt: quod si fiet, maior annorum summa constabi-
tur, quam 480.

5. argumti

6. Probat *sexto*, quia mortuo Iosue terra multis bellis agitata fuit sub
duce Iuda, cuius tempus ad annos 40. pacis per Othonielem partæ, referri
posse negat. *Septimò*, quia soli Sauli 40. annos tribuit sanctus Paulus. *Octauò*
quia ab eo tempore, quo filij Israël terram promissionis incolere cæperunt, ad
primam lephthæ annum trecentos interfuxisse annos testis locupletissimus est
aple lephthæ. Subiungit Canus quædam in Eusebium, quæ suis locis explicauit,
& nonnulla in Caietanum, qui Iosue dat annos 10. & Samueli 7. quæ meis no-
tis non obstant.

6. arg.

7. Hisce in medium allatis: *Primum*, inquit, non existimo, aut fidei aut Religio-
nis questionem esse num. 480. iste annorum numerus, qui in codicibus perunlgatis reper-
itur, librarium vitio scriptus sit, an potius idem ab auctore sacro in suo exemplari positus.
Tum quia facile est in numeros errorem irrepere, tum quia alibi in libris sacris
numeri exscribentium oscitantia vitiosi sunt, tum denique quia iam allatæ sunt
causæ, cur iste 480. annorum numerus deprauatus esse videatur. Vnde tan-
dem concludit, Iosephum numerare omnes annos, qui & iudicum, & inter-
regnorum temporibus interfuxerunt: auctorem autem librorum Regum
omnibus interregnorum annis, eos tantum redegisse in numerum, quos in-
terceperat, dum iudices administrarunt interceperat: atque annos quidem plu-
res quam 480. ab Exodo ad Templi primordia fluxisse: sed Ducum, Iudicum,
Regum non nisi 480.

Conclusio
Canis.

8. Addit *primo*, ex Iudicum annis, qui in veteris Testamenti libris consignati
habentur, colligi summam annorū 419. quibus si addantur 10. Iosue, Samuelis 7.
Saulis 40. Salomonis 3. confluent anni 480. Samgar necdum vertente anno,

Duo dog-
mata eius-
dem.

p.
Philippi

Chronologia
Testamenti

IV
17

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

munere simul ac vita defunctum, ab hac numeri summa eximi. *Secundum*
aliquando in Scriptura minutos numeros præteriti, & probable esse
Samuelem annos 10. iudicasse, quo fit, vt iudicibus dari possint anni ap-
erti Scriptura, neglecto, de more decennio non nisi 480. repræsentent.

Ad 1. arg. 9. Verumenimvero, quod Canus primo loco asserit, non omnino
credi debet: siquidem non modo in Germania quædam Græca reperit
exemplaria, quæ disertè referunt cœptam Templi structuram, anno
Egypto, 440 sed translatio etiam Seniorum Sixti V. auctoritate vulgata
dem 440. annorum seruat.

*Iosephus
& Canus
dissent
inter se.* 10. Duæ rationes ex Iosepho depromptæ, ne ab ipso quidem
dum ab alijs admitti possunt. Iosephus enim lib. 5. Antiq. cap. 1. fabu-
lavit Iosue annos 25. Canus vt summum 17. Iosephus soli Sauli non
nos 40. quod facit Canus, & addit 8. annos interregni inter Samsonem
li, quos omittit Iosephus. Falsa igitur sunt ipso etiam Cano iudice,
hoc annorum numero ratiocinia, quibus annos 592. proponit.

Ad 2. arg. 11. Alteram Iosephi rationem non esse efficacem docet ipse
ad illos plus quam 500. annos, quos Iosephus à morte Iosue, ad
enumerat, Canus apponit 40. Moysis, Iosue 10. aut 17. Saulis 40. Dauidis
Salomonis 3. & sic colligit à transmissio mari rubro, ad initia Templi
640. annos. Cum igitur Canus fateatur Iosephum in hoc ipso, quo
negotio à veritate deflexisse, eius testimonio abuti non debet, vt hanc
ræ locum quasi falsitatis conuictum, infamiae nota aspergat.

Ad 3. 12. Si quid roboris haber tertium argumentum, falsa sunt duo
ex Iosepho deprompta. Sed & in hoc vacillat, quod 20. annos omittit
Canus asserit à morte Heli transactos antequam Samuel iudicis officium
peret. Deinde, quod velit ex auctoritate Scripturæ inter Samsonem &
liquot annorum interregnum fuisse, cum id Scriptura nusquam asserat.
Michæ, & Danicæ coloniarum in Lais deductio, ad ea tempora, quæ
obitum secuta sunt, differri non potuit, vt suo loco notatum est.

Ad 4. 13. Quartæ probationi suo loco responsum est. Illo A. 13. v. 10.
Græca cum Latinis congruunt penitus: quæ vero Græca vnus vel alter
cis transpositione à Latinis differunt, sensu non discrepant, ea enim
annos non cum verbo *dedit* coniungunt, sed ad præcedentia referunt.
hæc quasi *annis quadringentis quinquaginta*, ex quo semen benedictum
Isaac elegerat, transactis facta terræ diuisione, *dedit eis Iudices*. Sic opti-
matur, quando terra fuerit distributa, nempe 450. circiter annis, ex quo
licto Ismaële, Isaacum reapse elegerat, vt illo A. 13. v. 17. indicatur. Tunc
Isaacum eiusq; progeniem ad quam benedictio pertinebat, quasi

aceris gentibus, populis, familijs segregavit. Imo calculos Cain ad hoc 450-
annos non quadrare compertum est. Cum enim Iosue adscribat 17. annos, Iosue
post terræ diuisionem 10. circiter annos vixisset: quibus Canus addit 8. pri-
mæ seruitutis. 40. Othonielis. 18. secundæ seruitutis: 80. Aodii: 20. tertiæ serui-
tutis: 40. Barac & Debboræ. 7. quartæ seruitutis. 40. Gedeonis: Abimelech 3.
Tholæ 23. Iair 22. quintæ seruitutis 18. Iephte 6. Abelan 7. Elon 10. Abdon 8.
sexte seruitutis 40. Samsonis 20. Heli 40. His apponi aliquid temporis, quo
vult mortuo Iosue terram multis bellis agitatum, 8. annos anarchiæ inter
Samsonem & Heli. 20. quibus Arca fuit in Cariathiarim, denique 7. aut decem,
quos Canus adscribit Samueli. Vnde multo plures anni quam 450. colligun-
tur à terræ distributione vsque ad Saulis enthronismum.

14. Ad 7. responderi potest 1. quædam à nonnullis dici, quæ merito neganda
sunt. Quomodo cuiusque seruitutis tempora ad annos iudicum reuocentur,
quomodo terra 40. aut 80. annos quieuisse dicatur, suis locis explicare studui,
nam ut illi 480. annorum numero sua constaret integritas. Resp. 2. annos
seruitutis sextæ non posse omnino à tempore Samsonis excludi, sicuti nec
facile præfeturam Debboræ, ab annis quibus Iabin Hebræos opprimebat se-
parabis.

15. Bella quæ Iud. c. 1. à Iuda gesta narrantur, ad tempora Seniorum referē-
da sunt. Annos 40. soli Sauli non esse tribuendos declaravi. 1. Reg. 9. 5. Trecentos
annos à Iephte numeratos examinaui Iud. 8. q. 7. num. 10. Ex quibus perspi-
cere licee, ea quæ 6. 7. 8. loco obijciebantur, parum aut nihil virium habere ad-
uersus communis sententiæ patronos.

6. Denique siue hæc de annis 450. quæstio sit fidei & religionis, siue non; ex
diciis apparet, posse hunc numerum tanquam incorruptum defendi; Cuius sup-
putationes non esse accuratas, non Iosephi rationibus congruas, nõ ita firmas,
quin iure negari possint, ac proinde tanti non esse, vt propter eas vel latum vn-
quam à communi 480. annorum ab Exodo ad Templum collectione disceda-
mus.

QVÆSTIO III.

*Vtrum ab ingressu in terram ad Templum condi-
tum sint anni 480.*

1. Si inter eruditissimas Neotericorum lucubrationes opinio, quæ annos à
transmisso mari rubro ad Templum conditum computat 520. ita vt ad
summam 3. Reg. 6. expressam 40. adijciat. Ex hisce 520. annis Moyli 40. tribuit,
primæ seruituti 8. Iudicibus sequentibus, secundæ, tertiæ, quartæ seruituti vsque
ad Iairum tot impertit, quot Scriptura: vnde colliguntur 341. Tum expunctis
quintæ

Ad 5.

Ad 6.

Ad duo
dogmata
Cani.

Quidam
putant
480.

p.
philippi

Chronologia
Testamenti

IV
17

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN